

Het verrassingspakket

Blijspel in drie bedrijven

door

J. HEMMINK-KAMP

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET VERRASSINGSPAKKET** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK-KAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

BAS VAN DAM - 65 jaar.

DORA - zijn vrouw 63 jaar.

IJSBRAND - broer van Dora 40 jaar.

LOT - zuster van Dora 50 jaar.

MOLLIE DE WIT - huishoudster 43 jaar.

JAN DE BRUIN - tuinman 45 jaar.

FRED HEUVER - journalist 26 jaar.

AD BOS - z'n vriend ongeveer even oud.

PIA BROOKS - ongeveer 22 jaar.

AMY DE GRAAF - ook om de 20.

PERSOONSBESCHRIJVING:

Het stuk speelt zich af in de villa van Dora van Dam. Ze is een opschepperig mens en noemt zich zelf Freule van Keulen tot Aken. Ze is erg opgedirkt en gaat meestal gekleed in 'n lange jurk. Geregeld zet ze advertenties waarin ze mensen een vakantie aanbiedt maar dat is allemaal bedriegerij.

Bas van Dam is een eenvoudige man die altijd hard gewerkt heeft maar nooit gelukkig is geweest. Nu hij vijfenzestig is wil hij nog wat van het leven genieten.

Ijsbrand is een eeuwige student en rokkenjager, heeft nog nooit een slag werk gedaan.

Lot is een beetje getikt zo te zeggen en wil zo heel graag een man. Draagt een beetje ouderwetse lange jurken. Hier of daar is ze een zielig figuurtje.

Mollie is een heerlijk mens die alles er uitflapt wat ze denkt. Ze praat

„amsterdams“.

Jan is een aardige tuinman die alleen maar graag met Mollie wil trouwen. Hij wacht daar al een jaar of elf op. Draagt pet en werkkleding.

Fred en Ad zijn twee vrienden die op de advertentie zijn afgekomen. Daar hebben ze wel een speciale bedoeling mee. Ze hebben zich vermomd als twee oude heren. Dragen slipjassen en bolhoedjes. Pruiken en snorren. Af en toe vallen ze uit hun rol.

Pia en Amy zijn ook twee vriendinnen en hebben ook op de advertentie geschreven. Het zijn een paar leuke jonge meiden.

DECOR:

De kamer voor het personeel in de villa. Gezellig ingericht. Bankstel, 'n boekenkastje, 'n tafel met stoelen, wat schilderijen aan de muur. Er is een deur links, en een deur rechts. Achtergrond: tuindeuren met lange vitrage.

EERSTE BEDRIJF

DORA (*op met 'n krant die ze wijd uitgevouwen voor zich houdt, leest hardop*): Alweer die zelfde advertentie, we zijn immers allang voorzien! Wat zeg je daar nu van Bas? (*naar 'n stoel waar een jasje over hangt*) Zeg man, luister je eigenlijk wel? (*door haar kippigheid ziet ze nu pas dat er niemand zit*) Oh, je bent er helemaal niet; altijd als ik je nodig heb ben je ergens anders. (*legt de krant op tafel, gaat dezelfde deur af en roept*) Bas!! Baaaaas!!

BAS (*is onderwijl vanuit de andere deur opgekomen. Op z'n tenen sluit hij de deur achter haar*): Zie zo, eventjes rust, kan ik lekker even m'n krantje lezen. (*gaat zitten en kijkt de krant in*) Nee maar, alweer die grote advertentie en Dora zei gisteren dat ze al voorzien was. Hoe dat mens zo iets steeds voor elkaar krijgt. (*schudt z'n hoofd*) Daar komen toch alleen maar gekken op af. (*leest hardop*) Welke echte heren hebben zin..... (*grinnikt*) heren hebben altijd wel zin denk ik. Welke echte heren hebben zin om op ons landgoed te komen logeren, met volledige kost en inwoning. Liefst heren die de vijfenzestig gepasseerd zijn. Als tegenprestatie vraag ik alleen een paar heel lichte bezigheden te verrichten in de bibliotheek en keuken, goede voeding verzekerd..... Ja, ja, die voeding kun je wel op je buik schrijven, al die rauwkost en zo. Maar 't is goed voor ouwe mensen zegt ze.... (*onderwijl IJsbrand op*) Wat moet ze in vredesnaam met nog een paar van die ouwe zakken er bij.

IJSBRAND (*praat een beetje geaffecteerd*): Nou zeg, daar tel je mij toch zeker nog niet bij?

BAS: Jou tel ik nergens bij!

IJSBRAND: Je zal toch rekening met me moeten houden zwager, m'n zuster is heel erg op me gesteld weet je!

BAS (*kribbig*): Ik weet niets.

IJSBRAND: Dat is gebrek aan intelligentie. (*wijst op de krant*) Heb je gelezen wat m'n zuster weer geregeld heeft? Dat getuigt van je verstand gebruiken.

BAS: Er is niet veel verstand voor nodig om een paar van die ouwe sloebbers een rad voor ogen te draaien, die trappen er wel in.

IJSBRAND: En dit dan? (*leest voor*) Tevens gevraagd: Twee echte jonge dames van onbesproken gedrag die hier enige tijd een prettige vakantie kunnen doorbrengen en alleen iets hoeven te doen als het nodig is.

BAS (*grist de krant uit z'n handen*): Wat bezielt die Dora eigenlijk om altijd weer vreemden over de vloer te halen, waarom neemt ze geen vast personeel?

IJSBRAND: Kijk zwagertje, dat snap jij nu niet hè? Maar dat zou m'n zuster veel te veel geld kosten. Dat is nu je verstand gebruiken.

BAS: Heeft ze dat dan ook nog? Ik heb het nooit kunnen ontdekken.

IJSBRAND: Dora is heel goed ontwikkeld. Als je ziet hoe ze dit allemaal regelt, ze houdt er een hele boekhouding op na.

BAS (*spottend*): Oh ja..... een huishoudpakket, een boekenpakket, pakketje zus, pakketje zo... het lijkt wel of ze in de regering zit met al die pakketten!

IJSBRAND: Zou ze best een goed figuur in slaan, ze is zo uitgekookt die tante!

BAS (*slaat z'n ogen op*): Bewaar ons voor den boze. Het is hier al erg genoeg. Je weet soms niet waar je het zoeken moet met steeds weer van die vreemde vogels over de vloer.

IJSBRAND (*luchtig*): Dat is voor mij geen punt. Ik vermaak me wel als er een paar leuke meiden zijn.

BAS: Pas jij maar op, je hebt de vorige keer ook al zo'n akkevietje gehad en toen is dat met een sisser afgelopen. Maar de volgende keer kom je er misschien niet zo makkelijk af.

IJSBRAND: Wie doet me wat. Als ik me vermaken wil zal niemand me dat beletten.

BAS: Het wordt hoog tijd dat je eens een baantje zoekt, je loopt hier al jaren rond te klungelen.

IJSBRAND: Ik klungel niet, ik studeer!

BAS: Je loopt al drie jaar met dat zelfde boek onder je arm, daar zal je ook niet wijzer van worden. Steek jij je handen maar eens uit de mouwen inplaats van al dat vreemde personeel dat hier over de vloer komt.

IJSBRAND: Daar ben ik te fijn voor gebouwd zegt m'n zuster.

BAS (*loopt heen en weer*): Je zuster je zuster.... Als ze geen geld had dan zaten jij en je andere zuster hier ook niet.

IJSBRAND: Jij toch zeker ook niet lieve zwager. Jij hebt Dora toch ook alleen maar om d'r geld getrouwd, of niet soms?

BAS: Wat weet jij daar eigenlijk van. Ik profiteer er tenminste niet van.

IJSBRAND: Man, je bent eigenlijk gek dat je het niet doet, m'n zuster heeft immers genoeg! Koop een nieuwe wagen of ga eens lekker op reis.

BAS (*zucht eens*): Een reis.... Dat heb ik m'n hele leven al graag gewild, maar Dora is veel te druk bezig met al dat gedoe hier en met haar stand op te houden.

IJSBRAND: Ga je toch alleen man!

BAS: Ik zie het al gebeuren en wie moet hier dan al die klusjes opknappen?

IJSBRAND: Je bent eigenlijk gek dat je dat allemaal doet. Maar ja..... jij bent ook al zo'n goedkope kracht en makkelijk in het onderhoud!

BAS: Maar ik ben van nu af aan m'n eigen baas.

IJSBRAND: Als je vrouw er niet is natuurlijk; ik was allang weg geweest!

BAS: Niemand houdt je tegen!

IJSBRAND: Wie weet, ik verveel me eigenlijk stierlijk bij jullie.

BAS: Hoe eerder hoe liever en neem dan die halve gare zuster van je ook maar mee.

IJSBRAND: Welke van de twee?

BAS: Die Lot natuurlijk. Als je niet gek bent word je dat wel van haar, die ouwe truttebol.

IJSBRAND: Mag je niet zeggen, Lot is alleen maar bezorgd om jou. *(vertrouwelijk)* Weet je dat Lot een beetje verliefd op je is? Zij had vroeger ook wel graag met je willen trouwen.

BAS: Bewaar me, het is al erg genoeg dat ik door Dora in deze familie terecht ben gekomen.

IJSBRAND: Had je eerder aan moeten denken.

BAS: Was dat maar waar geweest.

LOT *(op, ze is stijf en tuttig gekleed in een lange, gebloemde jurk)*: Goedemorgen goedemorgen! Wat een weer vandaag, zo prachtig.... de lucht is zo blauw en de vogels zingen zo mooi en....

BAS: Ja en het gras is zo groen en de rozen zo rood en m'n schoenen zijn zo zwart.... mens doe niet zo lyrisch.

LOT *(naar hem toe)*: Ach Bassie, je ziet al die mooie dingen niet daarom ben je zo brommerig. Kijk eens naar mij. *(draait een keer rond)*

BAS *(humeurig)*: 'k Heb jou al vaak genoeg gezien, daar ben ik wel op uitgekeken.

LOT: Maar ik ben altijd blij en opgeruimd, ik heb alles wat m'n hartje begeert.... tenminste bijna alles!

IJSBRAND: Wat ontbreekt er dan nog aan lieve Lotje?

LOT *(giechelt)*: Dat kan ik hier niet zo open en bloot vertellen hoor!

BAS: Nee..... bloot kan ik me jou niet voorstellen, vertel het dan maar gekleed.

LOT: Die Bassie toch! Het enigste wat me nog ontbreekt is een lieve man.

BAS: Wat je zegt. Maar lieve mannen zijn dunnetjes gezaaid Lot!

IJSBRAND: Er zijn mannen genoeg te krijgen hoor zus.

LOT *(gretig)*: Zou ik echt nog wel eens een man kunnen krijgen?

IJSBRAND: Zeker wel en als je er geen krijgen kunt dan koop je er maar een.

LOT: Kopen? Waar en hoe dan?

IJSBRAND: Vraag dat maar aan onze lieve zwager. *(slaat Bas op de*

schouders) Daar weet jij alles van hè! (*grinnikend af*)

LOT (*bij Bas, streelt hem door z'n haar*): Weet jij dat allemaal Bas? Kun je me dan niet helpen? Ik zou ook zo graag een man willen en dan liefst zo'n man als jij!

BAS (*staat driftig op*): Hè mens, blijf toch eens met je tengels van me af, daar word ik misselijk van, zorg zelf maar dat je een man vindt.

LOT (*huilerig*): Je bent helemaal niet aardig en je weet niet eens dat ik je graag mag. (*af*)

BAS (*trekt z'n jasje aan dat over 'n stoel hangt*): Bah.... wat een kauwgumbal. (*kijkt weer in de krant*) Welke echte heren hebben zin.... verdraaid zou er daar niet een bij zijn voor onze Lotje? En hier: Twee dames gevraagd.... misschien is er daar wel een bij voor die ijsberg. Allemensen.... stel je voor dat we die twee hier eens kwijt kunnen raken, wat zou dat een opluchting zijn.

DORA (*op van rechts, kijkt kippig rond*): Waar zou m'n man nu toch zitten?

BAS (*spottend*): Je man zit hier m'n lieve!

DORA: Lieve zei je? Dat heb ik lang niet gehoord. Zeg heb jij de krant al gelezen?

BAS: Natuurlijk.

DORA: Wat zeg je van die advertentie? Dat is toch al te gek.

BAS: Weer een mooi idee van jou hoor!

DORA: Ik heb altijd goede ideeën, daar gaat het niet om. Maar die advertentie staat er nu al voor de vierde keer in terwijl ik allang voorzien ben. Je moet er onmiddellijk over bellen anders kost me dat kapitalen.

BAS: Je hebt weer een stelletje mensen zo gek gekregen?

DORA: Jij bent altijd overal tegen. Ik heb een paar keurige oudere heren uitgezocht en twee jonge dames. Je weet dat ik graag veel mensen om me heen heb, dat heb ik nodig.

BAS: Voor al je werkjes zeker!

DORA: Die mensen kunnen er best iets tegenover zetten. Ze zijn hier een paar weken te logeren en dat kost ze niets.

BAS: Maar jij zult wel weer aan het langste eind trekken, 't is allemaal toch in je eigen voordeel.

DORA: Daar hoef jij je niet mee te bemoeien. Dat zijn mijn zaken, dat staat allemaal in mijn pakket.

BAS (*zucht*): Ja ja, al die verrassingspakketten van jou.

DORA: Daar ben ik druk genoeg mee.

BAS (*aarzelend*): Zeg eh.... zou er deze keer niet iets voor Lotje bij zijn?

DORA: Wat bedoel je?

BAS: Nou een van die ouwe heren. En voor die broer van je, die ijslollie,

een van die jonge dames. 't Wordt nu wel eens tijd dat die twee op eigen benen komen te staan, ik ben ze meer dan zat.

DORA (*hevig verontwaardigd*): Zeg wat denk jij eigenlijk wel: mijn broer en zus met gewoon personeel, dat is helemaal beneden onze stand, die kunnen wel wat anders krijgen. Waar zit je verstand als je dat tenminste hebt. Wij passen niet in de gewone kringen.

BAS: Laat me niet lachen. Maar één ding wil ik je wel vertellen: als die broer en zus van je niet bij de kaviaar kunnen, zullen ze het uiteindelijk toch met een gewone stampot moeten doen. (*nu gaat het fel tegen elkaar. Onderwijl is Mollie opgekomen en blijft bij de deur staan, ze wil af en toe wat vragen maar wordt niet opgemerkt. Ze geniet wel mee*)

DORA (*kwaad*): Net als ik met jou zeker, jij bent ook een null!

BAS: Precies. Voor jou was de room er ook af toen je veertig was (*wijst op zichzelf*) en moest jij je ook tevreden stellen met karnemelk. Ik ben ook maar uit het gewone kringetje hè?

DORA: Dat was erg genoeg, ik ben blind geweest toen.

BAS: Nee, niet blind.... je kneep alleen maar een oogje toe omdat je zo graag aan de man wou en je dacht: beter iets dan niets.

DORA: En jij dacht: beter veel dan niets, 't was jou toch alleen maar begonnen om m'n geld!

BAS (*minachtend*): Jouw stinkende geld.... daar heb ik gelukkig nooit gebruik van gemaakt. Ik heb gelukkig altijd mijn eigen kost verdiend met m'n werk.

DORA (*fel*): Jouw werk.... dat luizebaantje van je? Daar heb ik me altijd voor geschaamd.

BAS: Voor mij was dat het beste wat bestond. M'n werk was het grootste plezier nog dat ik had.

DORA: Gezien mijn stand was het iets minderwaardigs.

BAS: 't Was eigenlijk om te gillen. Jij tegen iedereen maar opscheppen. (*imiteert haar*) „Oh... mijn man werkt op de universiteit in Leiden". En iedereen dacht dat ik professor was, ik was maar gewoon de beheerder van de kantine (*grinnikt*). Ja ik was professor in het schoonmaken en koffie zetten. En dan moest ik me 's avonds eerst omkleden want ik werd afgehaald door je chauffeur met de wagen, want niemand mocht merken dat ik een gewoon baantje had. Wat hebben ze er vaak om gelachen als ik me na het werk om moest kleden in een streepjesbroek en zwarte jas. (*grinnikt*) 'k Heb dat pak nog vaak uitgeleend ook als iemand naar een begrafenis moest.

DORA: Dat is allemaal verleden tijd, dat hoef je niet weer op te halen. Waar is dat voor nodig?

BAS: Omdat ik het hier allemaal meer dan zat ben en nu ik met

pensioen ben ook wel eens een beetje rust wil. De hele dag al die mensen hier in huis..... en het ergste zijn die broer en zuster van je, die komen me soms m'n neusgaten uit!

DORA: Je weet dat ik erg op ze gesteld ben en er moet toch iemand voor ze zorgen!

BAS: Dat kunnen die kindertjes ook niet zelf hè? Maar je mag ze houden hoor, maar dan moet je niet raar opkijken als ik voortaan ook doe wat ik wil.

DORA: Denk er aan dat je geen stomme dingen doet, je moet altijd in de eerste plaats om mijn stand denken!

BAS: Ik zal alleen maar zorgen dat de stand dan één-nul voor mij wordt.

MOLLIE (*naar voren, lachend*): As de wedstrijd afgelopen is wou ik effe wat frage....

DORA (*geschrokken*): Waaat!! Sta je daar al lang? Heb je de boel af staan luisteren?

MOLLIE: Welnee, het gaat bij mij het ene oor in en het andere weer uit. Nou ja en soms blijft er wel es wat hange. Maar wat ik frage wou, ken ik de koffie brenge?

BAS: Graag meid, ik ben er wel aan toe.

MOLLIE: Geen wonder na soon sware wedstrijd. Mot ik het hier brengen of mot u het in de salon?

DORA (*staat op*): In de salon natuurlijk net als anders!

BAS: We kunnen best hier koffie drinken, 't is hier veel gezelliger.

DORA (*toegeeflijk*): Nou vooruit dan maar, voor deze éne keer. (*tot Mollie*) Roep m'n broer en zuster ook even.

MOLLIE: Goed mefrou. (*naar de deur rechts*) Juffrouw Lotje, meneer IJssie!!

DORA (*streng*): Mijn broer heet IJsbrand, dat heb ik al zo vaak gezegd.

MOLLIE: Dat is zo'n mond vol en IJssie past ook beter bij hem.

BAS: Ja, zo'n echt water-ijssie.

MOLLIE: Die meneer! Sel ik de koffie dan maar brenge?

DORA: Ja en een beetje vlug, ik heb nog meer te doen.

MOLLIE: Ik vlieg al. (*snel naar de keuken. IJsbrand en Lot meteen van de andere kant op*)

LOT: O wat heerlijk, koffie drinken samen.

IJSBRAND: Het hele gezin bij elkaar. (*ze gaan zitten*)

DORA: Hoe gaat het met je studie?

IJSBRAND: 't Gaat niet zo vlug hè!

BAS: Hij studeert hoe hij het langst stil kan blijven staan.

IJSBRAND: Nog steeds een slechte bui?

DORA: We hebben een beetje woorden met elkaar gehad. (*liefjes*) Maar dat zal wel weer bijgelegd worden hè Bas?

BAS (*spottend*): Ja lieve....

LOT: Het is al weer bijgelegd, hij zegt toch lieve tegen je? Wat zijn jullie toch gelukkig met elkaar, daar ben ik jaloers op hoor!

BAS (*afwerend*): Helemaal geen reden voor.

MOLLIE (*op met 'n blad met kopjes*) Sie so... allemaal een opkikkertje. (*deelt rond*) Voor meneer zwart, asjeblijft. Voor juffrouw Lotje met melk en suiker en voor meneer IJsie van alles het dubbele, anders komt ie nie an se trekke segt ie!

DORA: Mollie!!

MOLLIE (*onschuldig*): Ja mefrouw?

DORA: Jij..... jij moet...

MOLLIE: Mot u fandaag een heel scheppie suiker misschien?

DORA (*zucht*): Och wel nee mens!

MOLLIE: Nee? Oh.... As ik frage mag, as so meteen die invasie van die advertentie komt, waar mot ik se dan late?

BAS: Berg ze maar goed op meid, hebben we er ook geen last van.

DORA: Dat regel ik wel, dat is alleen mijn zaak.

MOLLIE: Alleen uw saak? Ik doch dat je in een huwelijk compagnons was maar ik ken me vergissen. Nou, seg u et dan maar mefrou! Mot ik se in de selon sette?

DORA: Welnee, deze kamer is goed genoeg en hier kan ik meteen alles met ze regelen.

MOLLIE: Motte se hier ook ete?

DORA (*ongeduldig*): Ze zijn hier toch een poosje intern met kost en inwoning!

MOLLIE: Dus ik mot ook nog bedde klaar make?

DORA: Heb je dat dan nog niet gedaan?

MOLLIE: Netuurlijk niet, ik ken niet hekse..... wat denk u wel. Enne.... moge se allemaal op één kamer?

DORA: Ben je nu helemaal gek! Twee oude heren met twee jonge dames.... waar zit je verstand eigenlijk?

MOLLIE (*grinnikt*): Nou.... ik doch in dese mederne tijd ken so veel hè! En misschien wel aardig voor die ouwe knarren. (*lacht hard*) 't Is maar een geintje hoor, dat ken netuurlijk nie. Maar die jonge meide kenne toch wel same op één kamer?

DORA: Dat wel, maar de heren elk een kamer apart.

MOLLIE: Ik snap et. En motte de heren ook een kruikie in bed 's avends?

DORA: Hou op met die onzin en ga aan je werk.

MOLLIE: Eerst Jan de tuinman even roepen, die sel ook wel sin in een bakkie hebbe. (*af naar de keuken*)

LOT: Maar Dora.... krijgen we logees? Daar wist ik helemaal niets van.

Wist jij dat Bas?

BAS: Mijn naam is haas.

LOT: Wist jij dat IJsbrand?

IJSBRAND: Ik ben met alles op de hoogte.

BAS: Waarom ben je dan nog steeds aan de studie?

LOT: Waarom vertellen jullie mij nooit wat? (*tot Dora*) Wie komen hier dan wel?

DORA: Gewoon tijdelijk personeel eh... ik bedoel logees!

LOT: Maar Mollie zei van oude heren!

DORA: Zijn het ook. Ze komen hier een vakantie doorbrengen en nou ja, ze zullen af en toe een beetje helpen denk ik.

BAS: Dat weet ik wel vast en zeker.

LOT: Oh wat enig. (*enthousiast*) En mag ik ze dan een beetje verwennen met een kruik en zo? Mollie heeft het al druk genoeg.

DORA: Luister goed Lot, die mannen komen hier niet voor jouw plezier maar voor mij.

LOT (*pruilend*): Maar jij hoeft toch niet overal alleen plezier van te hebben? En jij hebt Bassie ook al en ik heb nooit eens wat.

BAS: Probeer jij er maar een aan de haak te slaan Lotje, het zijn er twee, dus keus genoeg.

DORA: Hou je mond Bas!

LOT: Ik vind dat Bas best ook iets te vertellen mag hebben. (*arm om z'n schouder*) Nietwaar Bassie?

BAS (*weert haar af*): Niet zo plakken Lotje.

LOT (*opgetogen*): Dat kan best een mooie zomer worden!

BAS (*knikt*): Met blauwe luchten, zingende vogels en knorrende knarren.

IJSBRAND: Zeg Dora, hoe oud zijn die dames eigenlijk?

DORA: Tussen de twintig en vijfentwintig, maar wat doet dat er toe. Ze komen hier alleen om wat lichte bezigheden te doen en ik verlang uitdrukkelijk van jullie dat je afstand bewaart, dat ben je aan je stand verplicht, (*achtergaat de bel*) Lieve help daar zijn ze al, kom mee allemaal naar de salon.

BAS: Je wilde ze hier toch ontvangen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto